

אוצר המנוצרות

קסט - וישלח תשע"ז

מים חיים

ילקוט פתגמין קדישין מרבינו הקוה"ט ז"ע

ועל דרך זה ירמוז **ויאבק איש עמו**. כי היצה"ר עושה מן האדם 'אבק', להרגיש שאין שום תועלת ממנו, כי מן העפר עדיין יש תועלת שאפשר להצמיח ממנו, אבל מן האבק אין שום תועלת, אך אעפ"כ האדם מתגבר ועושה נחת רוח להשי"ת, בשעת התפילה או בשבת וי"ט, אפילו לשעה או חצי שעה, או אפילו כמה מינוט'ן ובכך מעלה את האבק הזה עד כסא הכבוד לעשות נחת רוח ליוצרו. ומאובי תחכמי, הרי רואים שהאדם היורה בחץ הריהו יורה חץ קטן שבקושי נראה לעין, אבל כשהוא הולך למרחוק הוא יכול להרוג, או לחדור קירות וכדו', וכמו כן הנקודה הזאת של ההתחזקות עולה לפני כסא הכבוד, ושם הוא פועל פעולה רבה עד למאוד.

יעקב אבינו מנע מהס"מ לברוח לבצרה

ויאמר שלחני כי עלה השחר, ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני (לב כז) ופרש"י, פירשו רבותינו ז"ל שהוא שרו של עשו.

יש לומר שכשראה שרו של עשו הוא הס"מ שאינו יכול לו, אזי ביקשו שישלחו מהרה, ומזימתו היתה לברוח לבצרה (עיי' מכות יב, א), וליקח אתו עמו טרף נצוצי קודש שבקרבו כי בדמיונו כבר **'עלה השחר'** של בוקר הגאולה כדפירשו בספרים הק'. ועל זה **'ויאמר לא אשלחך'**, כי אם ברכתני' בהודאה על הברכות, שבזה תקיא בלעך מפיק.

ויחן לשון 'חן'

ויבא יעקב שלם עיר שכם, ויחן את פני העיר (לב נח) דרשו חז"ל (ב"ר פ"א ז) שנכנס עם דמדומי החמה, וקבע שם תחומין. יש לרמוז עפ"י דבריהם על הא ד'ויחן את פני העיר' עולה על השבת, ש'ויחן' משמעו שהמשיך 'חן' השבת לתוך העיר.

ומה שבחר להאיר קדושת היום דייקא בעיר שמצויים שם רוצחים (כדאייתא מכות דף י, א). וי"ל שהוא בעבור שצפה ברוח נבואתו כי עתידיים בניו להרוג את אנשי העיר, ובאם יימצא לטעון לכאורה שיהיה מקום לבעל הדין לחלוק, פן אין הם חייבים מיתה על מעשה שכם, כיון שהם בני נח. אשר על כן התחכם יעקב אבינו לשבות שם שבתו באופן ששבתו גם אנשי העיר יחד אתו, וממילא גם מדינא שפיר יתחייבו אנשי העיר בנפשם משום גוי ששבת (סנהדרין, א).

ובדרך הרמז יובן סמיכת פרשת שכם לעניינינו. דהנה 'את פני העיר' ר"ת וס"ת גימט' 'חן' יומא דשבתא, שנשפע על פני העיר והיינו האנשים החשובים, שבאו לקבל פניו בשבת, אך היות ולא היו ראוים להכיל עריבות אור השבת, נפלו בתאוות בזווית.

דרכי מלחמת שני מיני יצר הרע, חמימות וקרירות

וישלח יעקב מלאכים לפניו וגו' עם לבן גרתי ואחר עד עתה ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדוני למצוא חן בעיניך (לב, טו - י) ופירש"י, עם לבן גרתי ותר"ג מצוות שמרתי ולא למדתי ממעשיו הרעים.

בהקדים מה דאייתא מהרה"ק המגיד הר"ב ממעזריטש זי"ע (יומא דהילולא י"ט כסלו) שמפרש הפסוק **'ויהי לי שור וחמור'**, כי יש שני סוגי יצר הרע ששולטים באדם, יש יצה"ר של אש שמחממת להיות להוט אחר עבירות, והתגברות כנגדו היא בכח אש התורה ותפילה וקיום המצוות.

ויש יצה"ר של עצלות ועפריות, והעצה לזה שיקיים בכח המדה הזאת מה שארז"ל (קידושין לט, ב) ישב ולא עבר עבירה ונתנים לו שכר כעושה מצוה, שכאשר יפתחו היצה"ר לדבר עבירה יתלבש בעצלות וישב במקומו, ולא יעשה כלום, ושני היצרים הללו נרמזים בשור וחמור, שהשור הוא בחינת האש שדמו רותח בקרבו, והחמור הוא בחינת המים שהיא קרירות ועפר שהוא עצלות, וכמו שאמרו חז"ל (שבת נג, א) חמרא אפילו בתקופת תמוז קריר ליה, וזהו שאמר ויהי לי שור וחמור, שבכח שהיו אצלו הבחינות האלו התגבר על הכוחות של היצה"ר בזה. עכ"ה ק.

ועל פי דבריו הק' אפשר לרמוז במה שאמרו חז"ל (קידושין ל, ב) אם פגע בך מנוול זה משכהו לבית המדרש אם אבן הוא נימוח אם ברזל הוא מתפוצץ, ורמז על שני היצרים האלו, אם אבן הוא הוא יצה"ר של עצלות וקרירות כאבן, על ידי התורה הוא נימוח, אם ברזל הוא רמז על יצה"ר של אש כי הברזל בא מכח האש, ועל ידי אש התורה הוא מתפוצץ.

ובזה יבואר דברי רש"י ששלח יעקב לומר לעשו, עם לבן גרתי ותר"ג מצוות שמרתי, הוא כנגד היצה"ר של אש הנרמז בשור, כי התגברתי כנגדו בכח אש התורה וקיום תר"ג מצוות, ולא למדתי ממעשיו הרעים הוא כנגד היצה"ר של עצלות הרמז בחמור, שהתגברתי כנגדו על ידי שהיתה בי עצלות וקרירות לדבר עבירה.

כוחה של עבודת ה' ולו לכמה רגעים

ויאבק איש עמו (לב כה) ופירש רש"י 'שהעלו אבק עד כסא'. הכבוד. ופירש רביה"ק הר"ר אלימלך מליזענסק זי"ע ב'נועם אלימלך' שכאשר רואה שאין יכול להלחם עם הצדיק, אזי הוא מעלה ומקטר, על האבק, אלו דברים שהם בבחינת אבק שהאדם דש בעקביו, והאדם שוכח מהם ואינו משים לב לכך, אבל הצדיק שב בתשובה, והוא מעלה את האבק הזה עד כסא הכבוד, כמו שאמרו חז"ל (יומא פו, א) גדולה תשובה שמגעת עד כסא הכבוד, עיי"ש.

אוצר המנוצרות

חודש כסלו (ג)

המשכת אורות הימים נוראים בקו אחד עד חנוכה, - דרך חודש כסלו

א"ז מו"ר ז"ל הגיד כי חז"ל רמזו במשנה מחג ועד החנוכה מביא ואינו קורא ולא אמרו עד כ"ה בכסליו רק לרמז כי שמחת החג מאיר עד החנוכה עכ"ד. ומסתמא בשעת הנס ממש ה' הישועה בכח הארת החג כי כל תהלוכות השנה בכח ה' רגלים. וסוכות הוא ח' ימים מה"ת ואין רגל אחר כמוהו לכן חנוכה תיקנו כעין חג הסוכות ולכן יש בו מהדרין כמו בסוכות הדר בעינין.

(שפת אמת לחנוכה תר"מ)

השפעת ימי חנוכה החל מראש חודש כסלו

פעם בראש חודש כסלו, כשהקיץ הרה"ק המגיד מטשערנאביל זי"ע, אמר שהיה בעולם העליון, וראה שם רעש גדול, ושאל מה היום מיומים, אמר לו שהיום ראש חודש כסלו הוא בחינת יום הכפורים, והוא יום מחילה סליחה וכפרה לישראל, יען שחנוכה הוא הגמר, מתחילה ההארה כבר מתחילת החודש.

(ילקוט מאורי אור ר"ח כסלו)

שב"ק פ"ר וישלח

עיר	הדה"ג	מוצאי	ר"ת
ירושלים	4:00	5:14	5:52
בני ברק	4:16	5:15	5:49
בית שמש	4:06	5:15	5:48
אשדוד	4:15	5:16	5:49
ביתר	4:11	5:14	5:52
קרית גת	4:09	5:16	5:51

אוצרותיהם של צדיקים

וישלה יעקב מלאכים לפניו (לב, ד)

מאחר שיעקב אבינו בטח בעזרת השי"ת לבדו שלח את המלאכים
מלפניו להורות שאינו זקוק לעזרתם.

(רבי דוד מקאצק)

וירא יעקב מאד ויצר לו (לב, ח)

מיצר היה על שלא זכה ליראת שמים באותה מידה שירא היה
מעשו.

(בעל שם טוב הק')

המחנה האחת והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה (לב, ט)

גם אם נכשלת בחטא וגבר עליך היצר, אל תתייאש שהרי תוכל
להתגבר עליו כך שהמחנה הנשאר יהיה לפליטה.
(דברי ישראל יומא דהילולא יג כסליו)

קטנתי מכל החסדים (לב, יא)

תפילתי שהענוה תהיה תוצאה מחדס ולא חלילה בגלל יסורים
וצער.

(רבינו הק' מלובלין)

ויעבור את מעבר יבק (לב, כג)

הקדושה היא הנקראת יבק וזהו ויעבר את מעבר יבק (עיין בזה"ק
ח"ב קט"ז) שיעקב אבינו היה תמיד בקדושה הרמוזה בתיבת יבק.
(נועם אלימלך)

ויותר יעקב לבדו (לב, כה)

ויותר מלשון הותיר דהיינו שהותיר יעקב לבניו אחריו עד סוף כל
הדורות את התקוה והצפייה לעת אשר יקויים הפסוק המובא
במדרש ונשגב ה' לבדו ביום ההוא.

(הר"ב ממעזבו, יומא דהילולא ח"י כסליו)

כי ראיתי א-להים פנים אל פנים ותנצל נפשי (לב, לא)

כי ראיתי שהתבוננתי א-להים בעבודתם של המלאכים ראיתי כמה
רחוק אני משלימות ותנצל נפשי מגואה.

(בת עין יומא דהילולא י"ב כסליו)

ויקרא לו א-ל א-להי ישראל (לב, ג)

וברש"י בשם חז"ל שהקב"ה קראו ליעקב א-ל. א-ל הוא לשון חזק,
שהקב"ה נתן לו כח להתגבר על היצר הרע.

(המגיד הר"ב ממזריטש יומא דהילולא י"ט כסליו)

ויעל מעליו אלקים במקום אשר דיבר אתו (לה, יג)

וברש"י איני יודע מה מלמדניו, נראה כי הכתוב מלמדנו שמיד בבוא
יעקב אבינו לארץ ישראל, ויעל מעליו אלקים זכה להיות מרכבה
לשכינה.

(קדושת לוי)

ואת בשמת בת ישמעאל (לו, ג)

וברש"י ולהלן קורא לה מחלת וכו' ג' מוחלים להם עוונותיהם וכו'
הנושא אשה וכו' לכך נקראת מחלת שימחלו עוונותיו, אם לעשו
הרשע מחלו עוונותיו כשנשא אשה הרי אין ספק שימחלו לחתן
שהוא מישראל ואפילו הגרוע ביותר.

(רבי יצחק מוורקא)

הבעל שם טוב הק' חצה את הנהר באמונתו של יעקב אבינו

כי במקלי עברתי את הירדן הזה (לב, יא)

על גודל מדרגת האמונה של רבינו אור בשעת הימים הבעל שם
טוב הק' זי"ע, איתא בספה"ק של נכדו הרה"ק בעל דגל מחנה
אפרים זי"ע (בפרשתינו) וז"ל: כי במקלי עברתי את הירדן הזה, על
דרך שסיפר א"ז נ"ע זללה"ה שפעם אחת עבר הנעסטר (נהר רחב
מאד) בלי שום שם רק היה מניח חגורו ועבר עליו ואמר שבאמונה
גדולה הוא שעבר, וזה יש לומר שרימו יעקב אבינו ע"ה 'במקלי'
גימטריא 'יעקב' היינו בשמו שהוא יעקב מדת אמת והיינו לגודל
אמונה שלו בזה עברתי את הירדן והבן. עכלה"ק

ה'אלופים' מטרידים את השר שלום מבעלזא

אלה אלופי בני עשיו וגו' (לו, טו)

מנהגו של הרה"ק מהר"ש מבעלזא זי"ע היה לקרוא ה'אלופין' בפר'
וישלה בצעקה, והסביר את מנהגו וכך אמר בלשון קדשו: "אז מען
זאל זיי ווען נישט פארשריינען כאטש איינמאל א יאר וואלט מען
נישט געקענט אויסהאלטן פון זיי" [באם לא נצעק אותם לפחות
פעם אחת בשנה, אזי לא היינו יכולים לסבול אותם].

ניגון א' - "חדש ששוני"

בפרק זה נעסוק בס"ד בהניגון הכי תדיר שבד"כ ניגן רבינו
בהלל על "לך אזבח". ניגון זה מלווה בפרטים רבים
המשקפים את מהות ערכו של ניגון זה.

א. ניגון זה מוכר בחצרות קדשנו כניגון שמנגנים בקביעות
(עוד מימי רבינו הזקן) על זמר "חדש ששוני" שבזמירות
מלוה מלכה.

ב. ניגון זה חיבר הרה"ק בעל "אמרי שאול" ממאדזין
צוק"ל אשר ידיו רב לו בעולם הנגינה החסידית. ניגון זה
הוא עתיק יומין שעוד חיברו בימי שבתו בפולין.

ג. בניגון זה אשר כאמור היה הניגון הכי תדיר ב"לך אזבח"
וכמעט בכל ראש חודש ניגנו רבינו. - היה דרכו של רבינו
הק' זי"ע בחג הסוכות להמשיך לנגן הניגון בקול דממה
דקה בדביקות עילאית בהנענועים הראשונים, והיה נמס
ליבם של הנוכחים לנוכח מתיקות ועריבות זו אשרי אוזן
ששמעה ועין שראתה.

ד. מה נאה להזכיר את אשר היה הרה"ח ר' ישראל
ראזנצווייג ז"ל מזכיר תמיד על רבינו הזקן זי"ע שהיה כאמור
מנגנו בהנענועים הראשונים "דער רבי האט זיך אויס
געוויינט אין דעם ניגון".

"לך אזבח"

פרוייקט מיוחד - לחנוכה תשע"ו (א)

"לך אזבח זבח תודה"

בכל "הלל" במחיצתו של כ"ק מרן רבינו שליט"א, עומד
לנגד עינינו קולו של רבינו הק' זי"ע אשר מהדהד
בקרבינו עומד ומנגן במתיקות את תפילת ההלל
ומשתפך בנעימות "לך אזבח זבח תודה".

בפרוס עליו ימי החנוכה המאירים הבעל"ט בחצרות
קדשנו. דפדפנו בהיכל הנגינה של ימי החנוכה, וסברנו
שיש חלקים רבים כמה לעסוק בהם בסדרת הניגונים
המלווים את עבודת הקודש של רבותינו הק' בימים אלו.
החל במעמד הדלקת נר חנוכה מדי ערב אשר למעמד
זה יש ניגונים קבועים ואף ניגונים מתחלפים לפי סדר
הימים.

וממשיך בתפילת ההלל אשר גם לזה יש ניגונים קבועים
וניגונים המשמשים לעתים בלתי קבועים, וכן אחר
התפילה ויום זאת חנוכה ושבת חנוכה.

בשנה זו נעסוק בס"ד במאמרים אלו, סדרה מקיפה על
הניגונים הקבועים שהיה רבינו הק' זי"ע מנגן על התיבות
"לך אזבח זבח תודה" שבתפילת ההלל מדי יום חנוכה.

אם כי ישנם ניגונים שונים שניגן רבינו משך השנים על
"לך אזבח" - בחרנו לכתוב על ד' ניגונים קבועים.

ראשית נקדים שרבינו היה פותח הניגון בתיבות "לך
אזבח" גו', ועולה "פאל" בהתיבות "בדרי לה' אשלם" גו'.

היכל הנגינה
מבית מדרשם
של רבותיה"ק

לתגובות והערות
סא להשאיר הודעה בקופים
במעשר

אוצרות הילולא

בעריכת הרה"ח ר' אלעזר הגון שליט"א

הרבי ר' ברוך ממעז'בוז זי"ע ח"י כסלו תקע"ב

הרה"ק הרבי ר' ברוך ממעז'בוז נולד בשנת תקי"ג לאביו הרה"ק ר' יחיאל ולאמו הצדקנית מרת אדל בתו של מרן אור שבעת הימים רבינו הבעל שם טוב הקדוש זי"ע.

על לידתו מסופר: פעם בשמחת תורה היו אנשי חברתא קדישתא תלמידי הבעש"ט הק' שמחים ומרקדים בעגולה והשכינה מלהטת סביבותם ובתוך הרקידה נקרע המנעל אצל זעירא דמן חבריא והוא היה איש עני מאד והיטב חרה לו עד מאד על מניעתו מלרקוד עם חבריו לשמוח בשמחת מצוה עבור זה.

ובתו הצדקנית מרת אדל עמדה ג"כ בבית מן הצד לראות בשמחתם, אמרה לאתו תלמיד אם תבטיח לי שאלד בן זכר בשנה זו אתן לך תיכף ומיד מנעלים טובים כי היו לה בחנות מנעלים, והבטיח לה שבואיה יהיה לה בן זכר, וכן היה שולל לה הרבי ר' ברוך.

בילדותו נתגדל על ברכי זקינו הקדוש מרן הבעש"ט הק'. מסופר: פעם בא הרה"ק ר' דוד פירקעס תלמיד הבעש"ט בלילה אצל רבו הקדוש ואמר: רבי איך דארף אונטשערע עסען. והקיץ את בתו הצדיקת מרת אדל ע"ה שתעשה וועטשערע להרב ר' דוד, והיא קמה ועשתה. ואח"כ הקיץ הרב ר' דוד לא רצה לא לילך להמלמד שלו להחדר, ובא המלמד אחריו ושאל לו זקנו מצוה כהגון. בתוך ישיבתם נתקעקע הקורה אשר היתה על מקום משכב מיטתם, כאשר ראה זאת הבעש"ט הק' אמר, **אוי דוד דיא זהעסט שוין מער פון מיר**. כי הרב ר' דוד ראה זאת ברוח קדשו ע"כ עשה תחבולה הזאת למען יקומו משיתם שלא יארע ח"ו שום מכשול.

פ"א לא רצה לילך להמלמד שלו להחדר, ובא המלמד אחריו ושאל לו זקנו הבעש"ט מפני מה אינך רוצה לילך להחדר. ענה, אין אני רוצה להמלמד הזה, שאל לו אצל מי אתה רוצה, השיבו אני רוצה בהרבי שלך, שאלו הבעש"ט מי הוא, השיבו אחי השילוני.

בעת שהיה בן ג' שנים לקחו הבעש"ט על ידיו והלך אתו לקדש הלבנה. כשבא חזרה היה חידוש לאנשיו מה זה, והבין הבעש"ט שחידוש אצלם, שאל הבעש"ט להילד, בני מה מרמז הלבנה? ענה, חשבתי שמרמז ל"ב נתיבות החכמה ר"ת לבנה, ואז הבינו שלא בחינם מקרב אותם.

הבעש"ט היה פעם משתבח בנכדו הילד ר' ברוך שהיה אז כבן ד' או ה' שנים שיש לו גילוי אליהו, ובתוך כך בא נכדו הנ"ל לחדר של זקינו הבעש"ט והיו שם איזה מתלמידי הקדושים ושאל הבעש"ט את נכדו בזה: **ברוכל ווער שטייט דארט** [והראה באצבעו על איזה מקום בחדר] ושם לא עמד שום איש, והשיב הילד **איך ווייס ניט**. ושאל אותו זקנו **זאגסט א שך** [בלשון תמימה והלא אתה יודע] והשיב הילד בכביה **איך ווייס ניט צו מעג איך זאגען**, ושם היה עומד **אליהו הנביא זכור לטוב**.

כשנסתלק זקינו הק' היה כבן שבע שנים ונתגדל זמן מה אצל המגיד הק' ממעזריטש, ואח"כ אצל הרה"ק ר' פנחס מקאריץ. פ"א כשהיה הרבי ר' ברוך שוכב וישן בחדרו של הרה"ק ר' פנחס על מיטתו, אמר הרה"ק ר' פנחס לאנשיו ביתו התיצבו סביב מיטתו של הילד ואראה לכם דבר חידוש, המה עמדו סביב המיטה והוא נגש אל המזוזה וכיסה אותה בידו, מיד התחיל הילד להתנועע כמקיץ משנתו, וכאשר הסיר הרה"ק מעל המזוזה שוב ישן במנוחה, כן עשה פעמים אחדות, והעיר אותם הרה"ק ר' פנחס על קדושתו של הילד שגם בפנתו אינו מגיח רגע אחת מדביקות ה'.

בעת שהיה בן י"א שנה היה בקי בכל חדרי התורה ש"ס בבלי וירושלמי וכו', וכשהיה בן י"ב היה בקי בכל חדרי סתרי תורה.

הרה"ק בעל ה"תולדות יעקב יוסף" היה השדכן של הרבי ר' ברוך, כי הוא היה גדול בקומה ולא היה לו מזל לשידוכים, ודיברו לו שידוך מאוסטרהא עם גביר ומיוחס ר' טובי' קצקש, ונמשך שתי שנים השידוך, ולבסוף נסעה אמו מרת אדל עם בנה לאוסטרהא והיו על האכסניא, והרב דפולנאה הלך להצד השני וגמר עמהם. ובא בחזרה ומצא שאמו הלכה לישון ולא רצה להקיצה והלך בבית לכאן ולכאן. ואחר כך כאשר הקיצה אמר לה שכולם ממתנים עליה, עתה תדעו שהשידוך יגמר בכי טוב כי ידעה מזה, כי אביה הבעש"ט נראה אליה ואמר לה שזהו השידוך שלו, ומה שנתמשך שני שנים היה הסיבה מחמת שמכמה דורות מלפנים היה פסול במשפחה של המשודכת, ונתגלגל הדבר שהוצרך להתמשך, עד שהבעש"ט עשה לו טובה ותיקן אותה ואח"כ נתהווה הדבר.

אחר החתונה נתגדל חותנו מנכסיו ונשאר רבינו בלי משען ומשענה ובדוחק גדול, ושם היה הדאקטיר גארדין הצדיק הק' ר' אהרן הידוע מתלמידי המגיד ממעזריטש והוא זקן גדול כבן צ"ב שנים, וקיבל ע"ע מצוה זו לפרנס את הר"ר ברוך כפי האצטרותו ואיש לא ידע מזה, והיה שולח בכל שבוע המעות עם חסיד אחד לאשתו של הר"ר ברוך. וכשנפטר הד"ר גארדין נתוודע מזה להר"ר ברוך והקפיד על החסיד שלא הודיעו מזה. ואמר לו שאם היה יודע מזה בחיי הד"ר היה יכול לעשות לו טובה גדולה יותר מאשר נתוודע עתה.

בזיו"ש היה חתן הרה"ק ר' אהרן מטיטוב נכד הבעש"ט, בסעודת הנשואין הסבו הרבה צדיקים על שלחנו, ונענה הרבי ר' ברוך להרבנית האם גם אצל

אביך ראית שלחן כזה, והשיבה, כאן אני רואה שולחן עם אנשים ואצל אבי ראיתי שולחן עם מלאכים.

לאחר הסתלקות המגיד הק' ממעזריטש קיבל עליו מרותו של הרה"ק ר' מנחם מענדל מוויטעבסק והיה למעריצו הגדול.

בשנת תקל"ז, עם עלייתו של הרה"ק מוויטעבסק לארה"ק התיישב בטולטשין והחל להנהיג את עדת חסידיו. וכן כותב במכתבו להרה"ק מוויטעבסק וז"ל: **בתחילת חודש מרחשון העבר נתקבלתי לקבוע איתן מושבי פה ק"ק טולטשין, הגם כי בעז"ה מעולם התחזקתי לבל יעבירוני על דעתי וסדר עבודתי לפי השגת נשמת, לא יכולתי להתאפק לכל הנצבים עלי והפצירו בי עד בוש ויראתי לדחות עוד ומסרתני את נפשי ממש ונענית להם ראשי. ותיכף בביאתי לק"ק הנ"ל הגיעני אגרת שלום מכבוד קדושתו, ושם בארה מפורש ויצא מפיו הקדוש הלכה קודם למעשה ראיתי כי דבר ה' הוא וברכתי ברכת הודאה לשעבר על כי נחני ד' בדרך אמת ובטלתי רצוני מפני רצוני.**

בעת התחלת נשיאותו בא הבעש"ט בחלום לה"מאור עינים" שישתדל אצל נכדו הר"ר ב' להיות מעורב בדעתו עם העולם וינהיג עדה און ער זאל זיך צוא לאזין צום עולם, וגם העולם ימשיכו אליו ויהיה טובה להעולם. ויסע אליו על ש"ק, כשבא כיבדו מאד. אך מנהגו של הר"ר ברוך היה להתפלל בבקר בשעה שבע, והיה גומר תפלתו במוקדם, וכן עשה בש"ק בבוקר. כשבא הרה"ק ר' נחום מתפלתו היה הר"ר מחזיק כבר אחר אלכיהו הקאשע, והיה להטשעראבלער חלישת הדעת, ועלה בדעתו שעל סעודה שלישית לא ילך שוב אליו.

כשהלך ה"מאור עינים" לביתו לישון בצהרים הלך בהיכלות כדרך הצדיקים הגדולים, ובא להיכל גדול עליון וירא מאד בנועם זיו ותענוג גדול, ושאל על זה ההיכל, ואמר לו שזה ההיכל נעשה מן התורות של הר"ר ברוך ממה שאינו אומר ומוציא מפיו, דהיינו שנופלים במחשבתו תורות גבוהים עליונים ומחזיק אותם ואינו אומרם מזה נעשה ההיכל.

כשראה כן הלך להר"ר ברוך על סעודה שלישית. ובשולחן אמר הר"ר ברוך "דרוש נוי ואולמי וכו'. כשתדרוש על נוי, למה זכית להיכל כזה. התירוף ואולמי, על אלמות שלי לישון אלם שלא אמרתי תורות גבוהים". אמר לו להר"ר ברוך שזקינכם הבעש"ט היה אצלי ואמר לי איך זאל איך אביסיל אויס שטר אפיין. אחר שבת כשנסע הרה"ק ר' נחום וכבר ישב על העגלה קפץ הר"ר ברוך על הקאזלעס של העגלה, וא"ל לרבי נחום תאמרו לי האמת אולי במתא אני הולך בדרך לא טוב והוא שקר כל ההשגות מכל הענינים. א"ל ח"ו אתם הולכים בדרך הטוב והישר והעמיד הר"ר ברוך ב' עדים על זה, **רבי דוד לייקעס** העמדתו לעד, ואתם העד השני.

בעת שנסע מטולטשין היה ברוגז על מתנגדיו, וירא שלא יענשו עליו ממורמים, פתח את הארון הקודש, ואמר הפסוק (תהלים מא, יב) בזאת ידעת כי חפצתי כי לא יריע אויבי עלי. ופי' כשלא תעניש את אויבי עבורי, אז אדע כי חפצתי בך.

כשקבע מושבו במעזיבוז אמר הפסוק זאת מנוחתי עדי עד פה אשב כי איותיה צידה בך אברך אבייניה אשבעי לחם. ופי' לעצמו, זאת מנוחתי עדי עד אדור כל ימי, פה במקום שהתפללו אבותי אשב כי איותיה. וא"ת צידה בך, מאין יקח ברוך פרנסה, ע"ז השיב: **אברך את הבאים אלי**, ועי"ז יוטב גם לכל בני העיר ואשביעה אבייניה לחם.

הרה"ק מאפסא היה פ"א אצל רבינו ולא אמר תורה. והפציר אותו הרה"ק מאפסא שיאמר תורה כל הב' סעודות של שבת. בסעודה שלישית אמר רבינו: **אני יכול לומר זוהר**. ולקח זוהרה ואמר כמה שורות ועמד הרה"ק מאפסא והלך מהשולחן לביתו. אך אנשיו נתייראו לזוז ממקומם, עד שבסוף הלכו אחריו וראו שנתעלף ובקושי עוררוהו, וישאלוהו מה ראיתם שנתפעלתם כ"כ, הלא גם אנו שמענו זוהרה, א"ל לא ראיתי מאומה רק שאומר זוהרה כמו שאמר הרשב"י בעצמו.

רבינו אמר להרה"ק מלעכוויטש: אספר לכם הכח של אמונה ותדעו להזהיר את העם על אמונה. אברך אחד היה לי בק"ק שדה לבן והיה איש כשר וחביב אצלי, ויהי היום ונחלה האברך הזה חולי מסוכן, ואינה ה' לידי שבאתי לק"ק שדה לבן והלכתי אלי בפתקא מזה החולה, והתפללתי מנחה והבנתי כי הדבר לא טוב עם האברך, וצויתי להחם המקוה, ובמקוה ג"כ ראיתי כי הוא עומד במצב רע והלכתי אליו והסתכלתי בפניו וראיתי ג"כ כזה, אז אמרתי הנה האברך הוא איש כשר ואני אוהב אותו, ואני מאמין באמונה כי עוד יבריא ויחיה אף שאיני יודע האיקר, ונסעתי משם וצויתי שתיכף שייטיב לו יתנו לי ידיעה.

ובכל יום שלחתי הגבאים להודיע בשווקים מבעלי העגלות וסוחרים אולי יש איזה ידיעה ואמרו אין, והיה ביום השלישי בבוקר השכם אמר אחד מן הגבאים לחבירו מה לנו להמתין עד שהרבי יצונוי להודיע אודותיו, אלך עתה אולי אודיע דבר מה אודות האברך וילך החוצה ויפגע בסרסור ושאל לו אם בא מי שהוא משדה לבן, ואמר לו הסרסור הנה בלילה הזו באה אשה משם והיא באכסניא פלוגית, ומיד הלך הגבאי לשם ושאל עליה ויאמרו הנה היא בחדר פלוגי, ורצה הגבאי לפתוח הדלת מהחדר, וירא והנה הוא סגור, ויפוק בהדלת וענתה קול אשה אליו, תמחלו להמתין עד אשר אפתח, והמתין זמן מה ונפתח הדלת, ויצאה אליו אשה עשירה ותאמר אל הגבאי רצוני לשאול על האברך פלוגי מה נעשה עמו, והתפרצה אנה ממנה ותאמר אתמול הייתי בהלויה שלו, והלך הגבאי חזרה בפחי נפש.

ובחרת בחיים

החיים יקרים בעיני קדושת בית הנבחר
לאור קריאת הקודש להתעורר ולהתחזק בעיני ה'

סיבת אריכות הגלות

מעשה והתוכוחו ההר"ק רבי ייב"י מאוסטראה זי"ע והרה"ק רבי פנחס מוקאריין זי"ע, על סיבת אריכות הגלות.

רבי פנחס טען כי גנות ישראל העניית הולמת למכור דברים אצל אדוני הגויים, ויש בזה חשש שלא יבואו לידי יהודי. רבי ייב"י טען שזה בעוון דברים בטלים בבית הכנסת. הסכימו ביניהם שיפתחו חומש, ובו יוכיחו עם מן הצדק. פתחו חומש בראשית ונפל עיניהם על הפסוק הכוונה יעשה את אחותנו (פר' ושלח לד, לא), והוכיח מכאן רבי פנחס כדבריו. אך רבי ייב"י אמר מיד, נראה מה מתרגם יונתן, ושם כתוב: "למהוי מתאמר בכנישתהון דישראל" (שידברו מנך בבתי כנסיות של ישראל), ונמצאו דברי שניהם צודקים.

הליכות חיים

הדרך הישירה מהיכלם של רבותיה

שמוש צדקה ומרפא

ויזרח לו השמש (לב. לב)

ופרש"י: מדרש אגדה ויזרח לו לצרכו, לרפאות את צלעתו, כמו" (מלאכי ג) שמוש צדקה ומרפא בכנפיה.

יריעות שלימות לא יספיקו לתאר את מסכת עבודת הקודש שערך רבינו הק"י זי"ע בימי שהותו בבית הרפואה "תל השומר" בקיץ תשס"ט, עבודה נפלאה למעלה מנינת אנוש אשר גבתה מעמו מסירות נפש כפשוטו על כל צעד ושעל.

אחד מן הדברים הבולטים במחיצתו ביותר מדי יום ביומו, היה שפאז אשר התעורר רבינו לתחייה אחר שאירע הנס הגדול, בכל יום בהגיע השעה הקרובה לזריחת השמש, החלו סממני תחייה על גופו הטהור, ובתעוררותו והתחדשות החל בעבודת הבורא כמורכו מימים ימימה בימי שבתו בביתו נאוו קודש בבריאות איתנה. החל לבלישת הכובע העליון והמלבוש לתפילה, ולפעמים אף בעטיפת סלית ותפילין, ולא שינה מאומה מסדר ברכות השחר בשמחה וחיות ובקול, הדבר לא הובן מאליו בהיות שעפ"י מצבו הרפואי לא היתה באפשרותו כלל לשבת על מיטתו ובודאי שלא לעמוד על רגליו, אך כל אלה קיים בכוחות על טבעיים כאשר רח לו השמש מדי יום מימים הללו.

הגיליון הנוכח ע"י

ידידינו הנגיד הנכבד והנעלה

הרה"ח ר' **יצחק משה אליעזר וייס** הי"ד מאנסי לדגל שמחת התגלחת לבנו **יהודה אברהם עבדי** נ"י יה"ד שיזכה לרוות רוב נחת דקדושה מכל יוצ"ח מתוך הרהבת הדעת

ברכת מזל טוב

משגרים אנו לאנ"ש וידידי הקרים סא"א בשמו הטוב יחדך שהשמחה כמעט

הגה"צ ר' **אשר רוזנפלד** שליט"א ר"מ בית מדרשינו **לרגל שמחת אירוסין הבת תח"ל למז"ט**

הגה"ח ר' **אלחנן רבינוביץ** שליט"א מרבני אנ"ש ובנו הרה"ג ר' **גמליאל רבינוביץ** שליט"א **לרגל שמחת הולדת הנכדה / הבת תח"ל למז"ט**

הרה"ח ר' **אהרן ביק** שליט"א ובנו הרה"ח ר' **יעקב צבי ביק** הי"ו **לרגל שמחת הולדת הנכדה/הבת תח"ל למז"ט**

הרה"ח ר' **יצחק משה אליעזר וייס** הי"ו **לרגל שמחת התגלחת לבנו שיח"ל למז"ט**

ברכתנו צרופה

שייכו לרוח שמחה וחי נחת ותעגו במסילה העולה בדרך רבותיה"ק

אור שבעת הימים (כג)

הנהגות, אזהרות וסגולות מרבינו הבעל שם טוב הק"י זי"ע בתוספת הארות וכיאוים מתוקים מדרש ופסת צופים משדה רבותינו הקדושים זי"ע

תפילה בציבור (יב)

מימינו של הבעש"ט זי"ע היה מתפלל בציבור הויך בעת היוזנו כמה שנים בפרישות מן העולם בין הרים וגבעות.

(שולחן הטהור זר הדב - קאמרנא)

אבדת התפלה או נוגה לו פי שהמצוה מאי רלו אבל אינו משלים כה התפלה שאבד רק אם הי מצוי גדולה של צורכי רבים או הצלות נפשות לפעמים בודאי ע"ו אמרו גדולה מצוי בשעתה אם הוא באמת, ודע כי ככה גם כן בענין בית מדרשינו.

בסתמא אין תשלומין להמחסר יום אחד מקביעות של תפילה קבועה בציבור

ז"ל כ"ק רבינו הזקן זי"ע (תקנת והדרכות דה דף ע"א) מובא בגמרא ברכות דף ו' אמר רבין בר רב אדא א"ר יצחק כל הרגיל לבא לביהכ"נ ולא בא יום אחד, הקב"ה משאל בו שנאמר מי בכמך מי בכמך ה' שומע בקול עבדו אשר הלך חשכים ואין נוגה לו. וכבר ביארתי בזה בספרי שומר אמונים, הקב"ה אומר להיחא את ה' הק"י שמעת לקול עבדך שהוא הייצר והגוף והלכת בחשכות ואם בשביל מצוי

לפני עולם יתה צדיק

נשמת מאור עיניו אור וחיית נפשו צי"ע קודש הקדשים אדונינו מורינו ורבינו הקדוש והטהור מן אברהם חיים זוקללה"ה בן אדמו"ר הקודש רבינו אהרן זוקללה"ה

המשך אוצרות הילולא

וכשקמתי משנתי אמרתי להגבאי לך והוודע אודות האברך, ויען ויאמר אין מה להוודע, ושאלתי מה זאת, ויספר לי כל המאורע, וכשמעי כך אמרתי רבש"ע וכי ח"ו אין אמונה שלי נחשב כלום, ואמרתי להגבאים, האברך ההוא יבירא ויחיה, ואני אומר שאין האשה והסרסור מבני אדם, וביום המחרת באה אלי ידיעה כי הוטב הרבה להאברך, והאשה הזאת היתה הס"מ בעצמו, וכוונתו היתה שאפול מעט מן האמונה ולא הועיל.

על ביאת הגואל אמר עס וועט זיין קליינע מלחמה לעך קליינע מלחמה לעך דער נאך וועט זיין א גרויסע מלחמה און משיח וועט קומען.

מסופר שזמן קצר לפני פטירתו נפל **הרבי ר' ברוך** למשכב, ומצבו הלך והחמיר, בהרגישו שהוא עומד להסתלק מן העולם קרא להמקורבים ואמר להם כדברים האלה: היות והיה אצלי גניבה לפני זמן, עלול העולם לחשוב שבגלל הגניבה נפלתי למשכב ועקב עגמ"ו אני מסתלק מן העולם הריני גלות לכם את הסיבה האמיתית מדוע אני עומד להסתלק מן העולם. בילדותי הייתי ילד חלש, ואמי ע"ה לא נתנה לי ללכת לסעודה שלישית לזקני **הבעש"ט** הק"י היות שנמשכה עד מאוחר בלילה.

פ"א קבלתי רשות ללכת לסעודה שלישית, זה היה מתי שזקני הק"י בא לגור במעזיבוז והיה לו דירה קטנה ולא היה מקום לבנות סוכה רק עם היתרים של דופן עקומה וגוד אסיק וכו'. התחילו תושבי מעזיבוז להתלחש ביניהם שהסוכה של זקני אינה כשרה ע"פ דין. יו"ט היה אז חל ביום ה' ו' והכריזו בביהמ"ד שלמחרת בשבת יתפללו מעריב בזמנו, וזקני הק"י לא יאריך בסעודה שלישית ולכן אמרה לי אמי שהפעם מותר לי ללכת.

מיד אחרי תפילת ערבית עשה זקני הבדלה על הכוס, וציוה לקרוא אליו את הסופר שלו, שיביא לו חתיכת קלף מעור צבי, ואז הוריד זקני את ראשו על השלחן ועשה עליית נשמה לאחר זמן ניכר הרים את ראשו, ומצא כתוב על הקלף **סוכתו של הבעש"ט כשרה לכל הדעות בלי שום חשש ופקפוק.**

כאשר זקני נשא את עיניו וראה אותי עומד שם שאל אותי מה אתה עושה כאן? עניתי שאמי נתנה לי רשות לבוא לסעודה שלישית מפני שהכריזו שהיום יתפללו מעריב בזמן. ואז רמז לי להתקרב אליו באמרו: טוב שאתה נמצא כאן, ונתן לי את הקלף בהוסיפו **זה יהיה בשבילך קמיע כסגולה לאריכות ימים.**

והרבי ר' ברוך סיים בהסבירו למקורביו: עכשיו כאשר אירעה הגניבה נגנבה בין השאר גם קופסת הכסף שבתוכה הקמיע שניתנה לי כסגולה לאריכות ימים מיד לאחר הגניבה נפלתי למשכב מפני שהסגולה לא נמצאת יותר ביד.

לפני הסתלקותו אמר ע"ע ברוך שאמר והיה העולם אין והיה אלא לשון שמחה, **בעת ברוך אמר דיבור נעשה שמחה בכל העולמות, ברוך גוזר ומקיים, ברוך מחתך את הגזירות רעות מישראל ומקיים גזירות טובות על ישראל, ברוך אומר ועושה ברוך אומר והקב"ה עושה. מעולם לא אמרתי שקר, שקר אחד אמרתי ואשכח, ברוך אומר ויבא בידו וכו'.**

ביום ח"י כסלו שנת תקע"ב עלה לשמי רום ומנו"כ במעזיבוז סמוך לציון זקניו הק". זכותו יגן עליו ועל כל ישראל אמן.

מרכז מוסדות שומרי אמונים בארה"ק
משגיח צ"ח מרן אדמו"ר שליט"א

קול רנה וישועה באהלי צדיקים

ברכת מזל טוב וטנא מלא ברכות קדם רום מעלת התדב"ן רבינו הק"י זי"ע

כ"ק אדמו"ר מראדושיץ שליט"א

ולבנו הרה"צ ר' **שמעון הורוביץ** שליט"א

ולחזנתו הגה"צ ר' **פרץ טוביה זידיש** שליט"א

ולאביו הגה"צ **אבי"ר חוג הוהם סוחר** פ"ת ולחזנתו הגה"צ **אבי"ר קרית יואל** כ"ב

לרגל שמחת הולדת הנכדה/הבת תח"ל למזל טוב

יה"ד שמשמחת בית צדיקים יושפע שפע רב לכל בית ישראל

הנהלת המוסדות רבנן ותלמידיהון

כאש אחד ובטימן טוב, נשגד ברכות לרום, קדם מכובדינו העניין והנכבד, פאמ"ק היחיד ומיוחד, פה מפיק מרגליות ופנינים, את שומעיו לקחו מחכים, בתורה חסידות ויראת שמים, מסור אליו בכל ימות השנים, קיץ והורף מועדים וזמנים, לילה ויום לא ישבות, מישה ברורה ובסברי פנים יפית

הרה"צ ר' אשר רוזנפלד שליט"א

בן כ"ק אדמו"ר מפינסק קרלין זוק"ל

ר"מ בבית מדרשינו הגדול

יה"ד שיזכה מע"כ לרוות רוב נחת דקדושה מתוך הרהבת הדעת אורך ימים ושנות חיים לתפארת בית אבותיה"ק

כעתידת וברכת

לזמרי השיעור